

РЕШЕНИЕ

№ 10515

гр. София, 26.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 13.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **1065** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 39 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и чл. 256, ал. 2 от АПК.

Образувано е по жалбата на С. Н. И. от [населено място], Столична община, срещу Отказ на „ЕОС Матрикс“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място] да изтрие личните му данни и да подаде информация в Централния кредитен регистър за липсата на задължения, обективиран в Писмо с изх. № 9/02.01.2025 година.

Жалбоподателят твърди, че на 10.12.2024 година е подал Заявление по чл. 17 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) до ответника с искане да изтрие личните му данни и да подаде информация до Централния кредитен регистър, че няма задължения. Твърди, че е основал искането си на погасяване на задължението по давност и изричното волеизявление, че няма да го плати. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разnosки.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител, поддържа жалбата. Твърди, че администраторът на лични данни няма право да оперира с личните му данни, поради липсата на задължения, както и че е длъжен да подаде

информация за това в Централния кредитен регистър.

Ответникът, чрез процесуален представител, оспорва жалбата. Твърди, че като кредитор на жалбоподателя, може да оперира с личните му данни. Твърди, че възражението за погасяване на вземанията по давност не го лишава от възможност да събере сумите, тъй като не е налице влязло в сила съдебно решение, с което да е установено, че жалбоподателят не му дължи суми. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В писмено становище от 24.03.2025 година излага подробните си съображения.

Съдът, за да се произнесе, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Между страните не се спори, че жалбоподателят е поръчител по Договор от 28.06.2006 година, сключен между Х. П. С. и Банка „ДСК“ ЕАД. Същият е авалист по Запис на Заповед от 30.06.2006 година за сумата от 15 470 лева.

Видно от Договор 28.09.2018 година вземането е придобито от „ЕОС Матрикс“ ЕООД [населено място].

Не се спори, че ответникът е подавал информация за вземанията си от жалбоподателя по чл. 10 от Наредба № 22 от 16.07.2009 година за Централния кредитен регистър.

Със Заявление от 10.12.2024 година жалбоподателят е сезирал „ЕОС Матрикс“ ЕООД [населено място] с искане да заличи личните му данни и да подаде информация до Централния кредитен регистър за погасяване на задълженията му. Искането е основано на твърдение за погасяване по давност на всички придобити от дружеството вземания и изричното изявление, че няма да ги плати.

С Писмо от 02.01.2025 година „ЕОС Матрикс“ ЕООД [населено място] е отказало да заличи личните данни на жалбоподателя, както и да подаде информация към Централния кредитен регистър, че задълженията са погасени. За да постанови този резултат администраторът на лични данни е приел, че не е налице влязло в сила съдебно решение, установяващо недължимост на задълженията, поради погасяването им по давност.

Писмото е връчено на жалбоподателя на 06.01.2025 година, поради което подадената на 17.01.2025 година жалба и от адресата на акта е допустима за разглеждане.

Съдът намира, че оспореният акт на администратора на лични данни е издаден в писмена форма, съдържа необходимите реквизити, в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съдът намира, че задължението е погасено по давност, поради изтичане на 5 годишния срок по чл. 110 от Закона за задълженията и договорите, поради което не е налице възможност за принудителното му събиране.

Жалбоподателят изрично е заявил, че няма да плати задължението след изтичане на

погасителната давност.

Съдът намира, че при липсата на данни за изискуеми задължения, дружеството - администратор на лични данни е лишено от легитимен интерес по чл. 6, § 1, буква „е“ от Общия регламент относно защитата на данните да продължи да обработва личните данни на жалбоподателя. Липсата на изискуеми задължения е довело до отпадане на целите, за които са били събрани и обработвани личните данните на жалбоподателя, а именно събиране на вземанията, поради което е налице хипотезата на чл. 17, § 1, буква „а“ на Общия регламент относно защитата на данните за заличаване на свързаните с него лични данни от администратора „ЕОС Матрикс“ ЕООД [населено място].

На основание чл. 10 от Наредба № 22 от 16.07.2009 година за Централния кредитен регистър ответникът следва да подаде информация в Централния кредитен регистър, че жалбоподателят няма задължения.

Съдът намира за неоснователно твърдението на ответника, че едва след установяване на недължимост на вземането с влязло в сила решение, ще са налице основания за заличаване на данните му, като длъжник.

В конкретния случай ответникът не е представил доказателства, че е образувал изпълнително производство срещу жалбоподателя, респ. че извършва действия по събиране на цедираното вземане. В изпълнителното производство длъжникът би имал възможност да направи възражение за изтекла погасителна давност и производството да бъде прекратено.

Недобросъвестното поведение на кредитора по събиране на вземането не може да има за последица необходимост от предприемане на действия от страна на длъжника, при безспорната установеност, че вземането е погасено, поради изтичане на давността и изричното волеизявление, че няма да бъде платено.

С оглед на горното съдът намира, че обжалваният отказ следва да се отмени като постановен при неправилно приложение на материалния закон.

Преписката следва да се изпрати на ответника за заличаване на личните данни на жалбоподателя и за подаване на информация за липсата на задължения към Централния кредитен регистър.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя следва да се присъдят направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски в размер на 1 010 лева.

Ответникът следва да бъде осъден да плати и сумата от 10 лева, представляваща дължима държавна такса по предявения иск по чл. 256, ал. 2 от АПК.

Предвид горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ на „ЕОС Матрикс“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], ЕИК[ЕИК] да изтрие личните данни на С. Н. И., ЕГН [ЕГН] от [населено място], Столична община, [улица], както и да подаде информация в Централния кредитен регистър за липсата на задължения, обективиран в писмо от 02.01.2025 година и ВРЪЦА ПРЕПИСКАТА на администратора на лични данни за заличаване на личните данни на С. Н. И., ЕГН [ЕГН] от [населено място], Столична община, [улица].

ОСЪЖДА „ЕОС Матрикс“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], ЕИК[ЕИК] в 14 дневен срок от получаване на съобщението ДА ПОДАДЕ ИНФОРМАЦИЯ в Централния кредитен регистър, че С. Н. И., ЕГН [ЕГН] от [населено място], Столична община, [улица] не е техен длъжник.

ОСЪЖДА „ЕОС Матрикс“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], ЕИК[ЕИК] ДА ЗАПЛАТИ НА С. Н. И., ЕГН [ЕГН] от [населено място], Столична община, [улица] сумата от 1 010 (хиляда и десет) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

ОСЪЖДА „ЕОС Матрикс“ ЕООД със седалище и адрес на управление [населено място], ЕИК[ЕИК] ДА ЗАПЛАТИ НА Административен съд- София-град сумата от 10 (десет) лева представляваща държавна такса.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

СЪДИЯ :